

Eg havi verið glaður fyri lívið

Dávir hevur verið bygðaráðslmur í yvir 60 ár

– Tað slepst ikki undan, at tú gongur onkum ov nær í slíkum arbeiði, sigur hann. Hesa myndina tók Kalmar av honum niðri í mølini í Tjørnuvík.

ÁKI BERTHOLDSEN

Hann var í havsneyð til tikna ringa túrin hjá Coralii heim úr Grønlandi, tá ið Blithesome gekk burtur á kappanum.

Hann var Timburmaður í Íslandi og har fekk fyrstu ferð at siggja, hvat pengar var fyri nakað.

Hann hevur silt við týskum trolara og har fekk hann at siggja, hvat disiplin var fyri nakað.

Hann sá lívsverk sitt syndrast, og tað var daparsti dagur í lívi hansara.

Hann hevur verið bygðaráðslmur í yvir 60 ár og tað er slett ikki óhugsandi, at hann stillar uppáttur í hest. Í gjár helt hann sín 85 ára føðingardag saman við slektum vnum.

Maðurin er Dávir Davidson í Tjørnuvík.

Árini gera honum órætt, tí hóast hann langt síðani er farin um tað spiska hornið, bara kempur stríða seg um, er hann enn lættur á fótum og vítið er bjart.

Vit hittu henda merkis-mann á máli heima í Tjørnuvík.

Tað var skilgitt, at hátíðardagur var í nánd, tí skyldfólk vóru so smátt farin at savnast um hin gamla og farið var at rigga til til føðingardag. Onkur av børnunum vóru komin úr ymsum herðashornum, onnur vóru á veg og tað sást á honum, at, at hann gleddi seg til at

hava síni rundanum seg ein-a løtu.

Men hann gav sær kortini stundir at práta eina løtu og afturvið einum kaffimunn og pannukökum, sum tvær dætur borðreiddu við fyri okkum, fortaldi hann bitar úr longu, fjölbroyttu lívs-sögu síni.

– Ja, sigur hann hugsandi, onkuntið hevur tað verið buldrasligt og onguntið havi eg verið keddur. Men tær goðu lóturnar hava verið manglar ferðir fleiri enn tær døp. Eg havi verið glaður fyri lívið og eg havi nógv at takka fyri.

60 ár í bygðaráðnum

Dávir hevur altíð havt livandi áhuga fyri samfelagsviðurskiptum.

Ti læt hann seg stilla upp til bygðaráðnum í yvir 60 ár gamal og har hevur hann sitið alla tíðina líka síðani, uttan eitt valsekið, tá ið hann var burtur.

Sostatt hevur hann verið í bygðaráðnum í yvir 60 ár og tað man gera hann til kommunalpolitikaran yvir øllum í Føroyum.

Kommunan er Tjørnuvík, Vík og Langasandur.

Hóast hann hevur verið í bygðaráðnum so leingi, hevur hann ongantið verið bygðaráðsformaður, men næstformaður hevur hann verið. Tey, sum kenna Dáva, siga, at hóast hann ikk, hevur verið formaður, hevur hann mangan staðið á odda

fyri tí, sum skuldi gerast og yvirhøvur verið ein drív-megin í bygðaráðnum.

– Eg havi havt nógv gleði av arbeiðnum í bygðaráðnum, tí vit hava fingið nógv á skaffið hesi árin, sigur Dávir.

Men hann viðgongur, at tað hevur eisini mangan verið ótakssamt.

– Tjørnuvík var tilafturs-komin bygd, tá ið Dávir kom í bygðaráðið. Køstar og rennur lógu opnar og tað fyrsta takið var at fáa tað undir heilt. Síðani eru vegir gjordir og annað, sum hoyrir til.

– Tá ið tú situr í einum bygðaráði slepst ikki undan, at tú kemur at ganga onkrum ov nær onkuntið. Tað kom eg eisini, sigur Dávir.

Hann sigur, at tað var serliga, tá ið stykki skuldu takast til vegir og húsa-grundir, at fólk onkuntið vóru ill og tað einu ferðina vórðu undirskrifter savnaðar ímóti einum vegi.

– Men ikki veit eg, í dag eru øll fegin um, at vegurin er komin, sigur Dávir.

Hann sigur, at tað krevur eina serliga heilsu at standa ímóti slíkum ágangi, sum onkuntið hevur verið, men at hann tiberur hevur verið vælsignaður við goðari heilsu.

Dávir hevur fingið áheit-an um at stilla uppáttur í heyst og tað er slett ikki óhugsandi at hann tekur av.

Stíllar hann upp, og verður hann valdur fer hann at arbeiða ímóti kommunu-samanlegging, tí tað dæmar honum einki. Hann er bang-in fyri, at smábýgdin verða forfjónaðar.

Men hann heldur, at tað er ein spurningur, um tað nyttar nakað at andöva ímóti.

– Kommunurnar arbeiða saman um nógv ymsk við-urskipti og tað er eingin or-

søk at leggja saman, heldur hann.

– Og hetta, teir nú hótta við um at steingja bygdarskúlarin líkist ongum. Tí eru bygdarskúlarin farnir, fer gamla, føroyska bygdarmentanin sama veg heilt skjótt, sigur Dávir Davidson.

Á skránni er eisini at gera nýtt spælplass til børnini

Íslendingar óførir

Tað var hesin sami áhugin fyri samfelagsviðurskiptum, sum fekk Dáva at leggja lunnar undir flakavirkið í Vík.

– Meðan eg arbeiddi í Íslandi, kannaði eg ymsk viðurskipti og eg hevði nógv vinfólk har yvri, sum hjálpti mær áleið, sigur hann.

Urtslitið var so Føroyskt-íslenskt flakavirki, sum læt upp í Vík miðskeiðis í sjeitiárunum.

Tað vóru báði føroyingar og íslendingar, sum høvdu sett pening í virkið.

– Men tað gekk alt ógíluga loyniliga fyri seg. Eg minnst at kommunistarnir ringdu í heilum til min at spyrja um íslendingar áttu virkið, tí tað skuldu vera ólógligt. Men tað fingi teir so einki burtur.

– Tað kostaði eina millión gera grundstykkið byggi-búgvið. Eftir ráðum frá landsverkfrøðinginum lá grundstykkið við frið í eitt ár, til tað hevði sett seg, áðrenn farið varð undir sjálv virkið.

– Hesin sami landsverk-frøðingur hevur mangan verið mærl hollur í ráðum og eg eri sera takksamur fyri tað fyrimynderliga samstarvið, vit hava havt við hann, sigur Dávir.

Hann sigur, at íslendingarnir vóru óførir og teir fæddu nógv tilfar til virkið, sjálvur skrokkurin kom úr

Ónglandi.

Dávir sigur, at tað var nógvur fiskur at fáa á norð-havinum tá og bátarnir vóru heilt nógvir. Hann dugdi ikki at siggja nakra meining í at føra hann allan fiskin til Havnar at verða virkaðan.

– Tað kom nógvur fiskur á land og eini 80 fólk fingi fyri dagligt breið á virkinum, onkuntið fleiri, tá ið nógv var at gera.

Livsverkið syndrabist

– Tíverri hendi tað, at kreftir tóku seg upp, sum vildu hava meg úr nevndini, sigur Dávir. Tey vildu eisini, at flakavirkið skuldi broyta navn til Víkavirkið.

– Tað eydnaðist eisini at fáa meg frá og nýggi nevnd varp vald.

– Men so funnu teir uppá nakað, sum at enda beindi fyri virkinum, og tað var, at teir fóru at keypa bátar og at útbyggja.

– Virkið átti væl av pengum og tað var ein vanlukka, at teir keyptu bátar, tí tað bleiv heilt skjótt galið.

Tað vísti seg eisini, skjótt, at bátarniringu ikki og bankin kravdi pengarnar hjá virkinum fyri bátarnar.

Soleiðis fór livsverk Dáva í knús og tað var ein ring lagna, virkið fekk.

Dávir sigur, hann ávarði ímóti hesi gongdini.

Hann bað teir ikki keypa bátarnar og hann bað teir gera virkið meiri nýmótans, heldur ena at byggja so nógv út tí øll vitstu, at tað bleiv minni og minni fiskur.

– Tað einasta beina hevði verið at gjørt virkið meiri nýmótans so at tað kundu gjørt grýtuklárar fiskarættir t.d. heldur enn at byggja út.

Dávir sigur, at hann hevði kendi nógv til flakavinnuna úr Íslandi og hann sá, hvønn veg tað bar.

– Men eingin lurtadi, Tvørturímóti fekk eg tað

skotið í skógvarnar, at eg var so afturhaldandi og dapurskygdur.

Men endin var so, at virkið mátti verða afturlatið.

Dávir sigur, at tað ein ræðuligur dagur, tá ið virkið mátti lata laftur.

– Og tað, sum hent, síðani fiskavirking tók yvir, er ein sorgarsøga.

– Teir í fiskavirking hava skrætt alt innanúr virkinum, og tann, sum hyggur inn í gøgnum vindeyguni, skuldi trúð, at tað vóru reinir ráns-kroppar, sum høvdu herjað inni á virkinum, sum teir hava hageið alt.

Dávir sigur, at í dag hevur mangur maður sannað, at teir skuldu heldur havt lurtat eftir honum, tí so fekk flakavirkið ikki hesa lagnuna og fiskavirking hevði ongan kans havt í Vík.

Í Havsneyð við Coralii

Dávir Davidson hevur eisini dvalst á sjónum í nógv ár.

Og tann, sum er á sjónum nógv leingi, sleppur ikki undan onkrum ringum túri.

Dávir hevur eisini havt onkran ódnartúr, men ringasta sjóferð hansara var við deksbátinum Coralii heim úr Grønlandi í 1935, ta ferðina linubáturin Blithesome hjá Mortani í Hvannasundi gekk burtur á Kappanum.

Manningin á Coralii bjargaði manningini á Blithesome og Simun S. Hansen skivur í 1. bindi í røðini „Havið og vit“, at hetta er eitt hitt stoltasta dømi um føroyskan sjómansskap.

– Vit fóru úr Føroyinga-havnini og sigldu í øllum goðum suður á kappan, greiðir Dávir frá.

Skipini bæði, Coralii og Blithesome fylgdust suður eftir.

– Vit vóru komnir nakað esturum Kappan, tá ið hann brast á við ódnarveði og